

kommandant; han har ikke selv gjort mig bekendt dermed, endstjøndt vi To kom i en temmelig nær Berøring med hinanden paa et senere Stadium af Mødet; officielt har jeg ikke faaet nogen Tilkjendegivelse derom; imidlertid betragter jeg det dog alligevel som en Kjendsgjerning, at han var det. Jeg vil nu bemærke, at, naar man i det Hele taget vil bruge den Slags Ting, tror jeg, at det var det mest Heldige at sætte en fremmed Mand med nogen Rutine i Politifaget, til at være Politiets Chef. Det faar altid en noget mere vanskelige Karakter at lede en Politistyrke overfor en Mængde Mennesker, som man kjender Allesammen, og dette faar meget mere, naar det er ved politiske Sammenkomster, og man selv staar som ivrig politisk Agitator, hvilket bemeldte Hr. Nandø er almindelig bekendt for at være. Det er almenmenneskeligt, at man i sine Modstandere ser nogle farlige Personer, og at man i sine Venner ser nogle rare, skikkelige Mennesker, som man vil søie og bøie sig for i alle mulige Henseender. Jeg tror, at det i det Hele taget altid er rigtigt til et saa vigtigt og ansvarfuldt Hverv at tage en Person, som staar mere fremmed og uafhængig, og som kun ser paa den virkelige Situation og ikke fordyber sig i at granske disse enkelte Personers Mener og Gebærder og ikke opsjøger alt det Farlige paa den ene Side og alt det Ustydige og Gode paa den anden Side. Det undgaar man, naar man tager en overordnet Politimand, som er noget mere fremmed paa Stedet og har Rutine i dette Sag. Heldigvis er der ikke megen Anledning for Politifuldmægtige paa Landet til at erhverve sig Rutine i at kommandere en Politistyrke; om de mulig skulle vænnes dertil Tid efter anden, kan man ikke vide. Jeg vil ikke haabe, at Systemet skal udvilde sig saa meget, at de let skulde erhverve sig en stor Færdighed i den Henseende. Det vilde altsaa efter min Mening under disse Omstændigheder have været det mest Heldige, at tage en fremmed overordnet Politifunktionær til et saadant Hverv, men allermest uheldigt var det dog, at man tog en Mand, der, som jeg allerede har nævnt, var en meget ivrig Politiker paa Egnen, til at lede et saadant Møde. Sa, det forekom mig endog at være saa usandsynligt, at jeg, da jeg fik Formodning om, at Hr. Nandø beklædte denne ganske særlige Værdighed ved denne Leilighed, næsten ikke vilde tro det; det falbt mig saa unaturligt og underligt efter Alt, hvad jeg kjendte til Hr. Nandøes Fortid, at jeg ikke kunde gjøre mig rigtig fortrolig med den Tanke. Naar man som jeg, det ærede Medlem fra Kjerteminde (N. Anderjen) og det ærede

Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) kan hufte lidt over 6 Aar tilbage i Tiden, ville de erindre, at der, saavidt jeg huffer den 26de Juni 1877, blev affoldt et politisk Møde i Syderup, hvor Høire og Venstre mødte med en meget stor Styrke, stjøndt Venstre ganske vist var overveiende; Mødet var foranstaltet af Venstre, jeg og en anden Mand vare Indbydere. Ved denne Leilighed fik vi og Mange med os det Indtryk af Hr. Politifuldmægtig Nandøes Dyræden, at det aldrig kunde falde os ind, at han til nogen Tid vilde kunne indtage en værdig Politistilling overfor Folk. De ærede Medlemmer fra Kjerteminde og fra Frederiksborg vare ogsaa tilstede — jeg stal ikke gaa i De'ailler i denne Sag — men jeg vil haabe til deres Ære, at de ikke sølte sig meget begejstrede over det Selskab, de vare komne i ved den øverste Ende af Bordet; det kunde være fristende nærmere at komme ind paa dette Spørgsmaal, men da det ikke direkte vedkommer denne Sag, stal jeg ikke videre komme ind derpaa. Skulde de Herrer, som vare Vidne til, hvad der foregik ved denne Leilighed, nære nogen Betænkelse ved at godkjende den Mening, jeg har, saa stal jeg nærmere drøfte dette Spørgsmaal med dem. Foreløbig vil jeg imidlertid lade det staa og kun sige, at naar der nu tales saa meget om at være fremmed og ikke at komme, naar man er ubuden, saa vare de Herrer dengang fremmede hos os, men de maa dog vistnok indrømme, at de bleve ganske overordentlig human behandlede af os under hele det nævnte politiske Møde, ligesom ogsaa fremdeles, men naar man saa vil gaa ind i et privat Spisetelt, hvor Pladserne ere reserverede, optager disse og der sætter sig meget gemyttlig hen og med Synge og Strigen afbrøder de Taler, som bleve holdte af Oss politiske Modstandere, saa ser dette ikke meget tiltalende ud, især naar der i det Selskab, der bærer sig saaledes ad, findes en Politifuldmægtig med Guldsnor om Kæfteten. Selv om man imidlertid engang har erfaret Sigt, er man dog glødlende nok til at sige: Sa, det gjør jo ikke saa noie, lad ham blot gaa for det, han er. Man finder sig altsaa i det og siger ikke stort til det, men man antager jo saa rigtignok paa den anden Side, at dermed har dog denne Mand umuliggjort sig som brugelig i et vigtigt Politioiemed under en lignende Situation, idet han har viist, at han ved den paagjældende Leilighed var saa lidet Herre over sig selv. Ser man nu paa hele Udviklingen af Affæren, maa jeg jo unægtelig paa en Maade beklage, at jeg kun paa anden Haand kan give Beretning, om hvad der er foregaaet,